

Skarżące podnoszą kilka zarzutów na poparcie wniesionej przez nie skargi.

Pierwszy zarzut jest oparty na naruszeniu art. 97 EWWiS oraz nadużyciu władzy w zakresie, w jakim wydana decyzja stosuje art. 65 EWWiS po jego wygaśnięciu, zgodnie z tym co przewiduje jego art. 97.

W drugiej kolejności skarżące powołują się na naruszenie rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz nadużycie władzy w związku z tym, że Komisja opiera swoje uprawnienia do wydania decyzji z zakresu EWWiS na rozporządzeniu, które przyznaje jej uprawnienia jedynie celem wykonania art. 81 WE i art. 82 WE.

Trzeci zarzut opiera się na naruszeniu zasad prawa i prawa do obrony w związku z tym, że decyzja przypisuje trzem spółkom należącym do tej samej grupy odpowiedzialność za praktykę, w której uczestniczyła jedynie jedna z nich.

Skarżące utrzymują ponadto, że przyjmując zaskarżoną decyzję, Komisja naruszyła przepisy prawne dotyczące przedawnienia.

Ostatecznie podnoszą one, że wydana decyzja naruszyła ich prawo do obrony, ponieważ została ona wydana ponad piętnaście lat po zaistnieniu stanu faktycznego na podstawie teorii odpowiedzialności, która po raz pierwszy została przedstawiona przez Komisję w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów z marca 2006 r., a zatem — zdaniem skarżących — w terminie uznanym przez nie za zbyt długi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz. U. L 1 z 2003 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/06)

(2007/C 42/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ds. Środowiska) o odrzuceniu oferty strony skarżącej i zawarciu umowy z innym kontrahentem;

— nakazanie Komisji (DG ds. Środowiska) pokrycia kosztów pomocy prawnej i innych kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z wniesieniem skargi, nawet w razie jej oddalenia;

— nakazanie Komisji (DG ds. Środowiska) wypłacenia odszkodowania w wysokości 86 300 EUR z tytułu szkody poniesionej przez stronę skarżącą w związku ze sporną procedurą przetargową.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca przedstawiła ofertę w odpowiedzi na złożone przez stronę pozwaną ogłoszenie o przetargu dotyczącym świadczenia usług w zakresie konserwacji technicznej i pomocy w użytkowaniu systemu rejestrów ustanowionych na mocy dyrektywy 2003/87 ⁽¹⁾ (Dz.U. 2006/S 102-108793). Strona skarżąca kwestionuje zasadność decyzji o odrzuceniu jej oferty i zawarciu umowy z innym oferentem.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że pozwana dokonała wielokrotnie błędnych ocen i naruszyła zasady równego traktowania i przejrzystości. Co więcej, skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie uzasadniła decyzji, nie informując jej z jakich względów wybrana oferta była korzystniejsza od oferty przez nią złożonej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003 L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie

(Sprawa T-407/06)

(2007/C 42/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Oubei, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca chińskim producentem i eksporterem skórzanych butów dąży do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów, z których pięć pierwszych dotyczy braku kompetencji, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym ⁽²⁾ oraz naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, prawa do obrony i równego traktowania.

Ponadto skarżąca twierdzi, że doszło do błędnego i dyskryminującego obliczenia marginesu dumpingu w stosunku do skarżącej oraz że zaskarżone rozporządzenie jest obarczone oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła.

Co więcej skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 20 rozporządzenia podstawowego nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.

Skarżąca zauważa w końcu, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, jeśli chodzi o konieczność dokonania „obiektywnego porównania” ceny eksportowej z normalną wartością przy ustalaniu marginesu dumpingu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie**(Sprawa T-408/06)**

(2007/C 42/68)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Yang Yi, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same, jak podniesione w sprawie T-407/06 Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory przeciwko Radzie**(Sprawa T-409/06)**

(2007/C 42/69)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Co., Ltd (Xin Xu, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca będąca chińskim producentem i eksporterem skórzanych butów dąży do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów, twierdząc że:

- zaskarżone rozporządzenie jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie lub narusza istotne wymogi proceduralne oraz zasadę równego traktowania z uwagi na nieuznanie, że skarżąca działa na zasadach rynkowych ⁽²⁾;